

KVINNU-KVØLD Í PIER

Fríggjakvöldið 8. juli verður eitt serstakt kvöld fyri kvinnur í Pier á Hálsi.

Hetta kvöldið ber til at hoyra livandi tónleik, fáa okkurt leskiligt at drekka og ein kosmetologur fer at siga frá.

Møguleiki er eisini at fáa fleiri góð tilboð hetta kvöldið, her opið verður til klokkan 22.

ENDUR-NÝTSLAN ER KOMIN FYRI AT VERA

At endurvinna og endurnýta burturkast er nógv frammi í dag, eisini her á landi. Og hóast tað kanska kundi gingið skjótari, síggjast tó úrslit av hesum kring landið.

Endurnýtsla kann skipast á ymiskan hátt, m.a. Við at fólk kunnu seta lutir til síðis á kommunalu bingjuplássunum. Tað vísir seg tó, at fleiri teirra eru bæði smá og trong, og nøkta tí ikki tørvin.

Fyri nøkrum árum síðani, tá ein skipan við endurnýtslu av pappíri og pappi varð sett í verk, kom eitt hugskot fram í IRF, um at hava munandi færri, men samstundis størri og betri skipaði bingjupláss.

Hugskotið vann tó ikki frama tá, men tað verður kanska tikið fram aftur og sett í verk, um tað verður so at kommunurnar verða størri. Eitt dømi um hetta er umhvørvisplássíð í Sunda kommuna, sum á mangar mátar er bæði størri og betri skipað enn tey mongu smáu.

Eitt annað dømi í so máta er sjálvsognarstovnurin Dugni, sum hevur samstarv við kommunalu skipanina til burturkast, har tey hava átikið sær at brúka lutir aftur, áðrenn teir verða settir til sølu.

– Soleiðis røkka vit tveimum góðum málum í einum – fyri tað fyrsta endurnýta vit lutir og spara sostatt uppá tilfeingi, so sum orku og tilfar. Í øðrum lagi fáa nøkur tarnað fólk ein lívgandi gerandisdag, verður sagt úr IRF.

– Tá eg arbeiðdi í Týsklandi í 1996 fekk eg eyguni upp fyri, hvussu stóran týdning ið teir løgdu á bjálvingina, sigur André Jacobsen, sum í løtuni smíðar eini hús í Poul Juels gøtu í Havn. - Í hesum døgum er neyðugt at bjálva, ikki minst her hjá okkum.

MYND: JENS KRISTIAN VANG

Gott við góðari bjálving

Í hesum døgum er timburmaðurin André Jacobsen, sum er ættaður úr Hósvík, men sum nú býr í Hoyvík, í ferð við at byggja eini hús í Poul Juelsgøtu í Havn. – Hesi húsini verða í øllum førum væl bjálvað, - bæði kjallarin, miðhæddin og á loftinum, sigur hann.

Tekstur: Snorri Brend

André hevur arbeitt sum undirveitari sum timburmaður bæði í Føroyum, Danmark, Noregi og Týsklandi, har hann og aðrir fyri ein stóran part smíðaðu bygningar og líknandi.

– Nei, vit smíðaðu eingi hús tá, men vóru mest við í størri arbeiðinum, millum annað tí so kenda Operahúsinum í Keypmannahavn, sigur hann við einum brosi.

Út frá hesum royndum sínum veit

hann nógv um tann týdning, sum ein góð bjálving hevur. Longu meðan hann smíðaði í Týsklandi miðskeiðis í 90'unum, var nógv tosað um bjálving og orkusparing.

– Ja, her varð sera stórus dentur lagdur á rætta bjálving. Her í Føroyum eru vit sjálvandi komin væl áleiðis, men tað kann altíð gerast betri, sigur hann við einum brosi.

– Hinvegin, so haldi eg, at vit so smátt byrja at fylgja við á hesum økinum.

Ein orsök til hesa gongdina er uttan

iva hon, at nógvir føroyskir handverkarar hava arbeitt ella arbeiða uttanlands. Og teir hækkingi oljuprísirnar, alt tosið um CO2-útlát og umhvørvi ger uttan iva eisini sítt til, at størri dentur verður lagdur á bjálvingina.

Tá teir koma heimaftur, taka teir sjálvandi royndirnar við sær, og ynskja at brúka tær, tá teir luttaka í bygging av føroyskum sethúsum og bygningum skal gerast.

Men um eini hús, eins og tey hann

nú er farin undir, verða væl bjálvað, so er harafturat neyðugt at hava eina góða luftsirkulasjón innanveggja, soleiðis at ein sleppur undan soppi og líknandi.

Enn er ikki dagur settur á, nær hesi húsini á Poul Juels gøtu verða liðug.

– Í dag eri eg einsamallur, so tað tekur ta tíð tað tekur, sigur André, og hyggur at klókkuni.

Hon er farin at nærkast middegi, men hann nær líka at gera okkurt smávegis, áðrenn steðgin.

Soleiðis sleppur tú av við vøkstur á tjørupapp-tekjuni

Nógvar heimasíður eru til, og sum geva fólki hent ráð til alt tað, ið hevur við hús og heim at gera.

Ein teirra er tann hjá Búsetur, har ein lesari hevur vent sær, tí viðkomandi hevði trupulleikar av vøkstri á tekju síni, sum er klødd við Icopal.

Hann bað tí timburmeistarán um ráð, og fekk tað tilmæli at brúka kopar til at týna vøksturinn – antin eina ryggás úr kopari, ella við einum kopartrái, sum verður spentur yvir mønina.

Svarið var soljóðandi:

Tað ljóðar sum, at trupulleikin er

komin, síðani tit fingi nýggja taklagið. Tað eru fleiri sløg av takpappi, og vøkstur legst lættari á summi sløg.

Tað kann verða ein loysn at leggja eina ryggás av kopari oman á takið. Tað vísir seg nevnliga, at kopar gevur eina sýra frá sær, sum rennir oman eftir takinum og drepur vøksturinn. Á Drottning Ingrid's sjúkrahúsi sæst hetta gjørt.

Vit hava eisini hoyrt um fólk, sum bara hava brúkt kopartráið, sum var spentur yvir mønina, og tað riggaði so væl, at vøksturinn hvarv. Kopar blívur jú grønt við tíðini og sæst tá

ikki so væl á myrkari tekju.

Hervið eru hesi góðu ráðini givin víðari til lesararnar hjá Vikublaðnum.

MYND: JENS KRISTIAN VANG

Á Drottning Ingrid's sjúkrahúsi - her Føðideildin á Landsjúkrahúsinum heldur til – hava teir lagt eina ryggás, sum skal forða vøkstri á takpappinum